

TEMA

Hund

Uddannelse

Jægeren
og jagthunden
– det ubrydelige
venskab

På jagthundens præmisser

I dette tema kan du læse alt om vores jagthunde. Om hvorfor både sund fornuft og jagtlovens § 24 fordrer brugen af apporterende hund på jagt efter ikkeklovbærende vildt på og fra landarealer og i rør- og sivbevoksninger.

En solrig efterårsdag går en glad jæger med haglgævret over skulderen og en veluddannet jagthund ved sin side mod næste såt. Forventningen om det næste perfekte skud og den næste perfekte apportering fylder jægeren med begejstring. Det kan kun blive en god jagt.

For mig illustrerer dette billede, hvorfor vi laver dette tema, for det indkapsler det mål, vi arbejder mod i vores omgang med jagthundene. Relationen mellem jæger og jagthund skal opbygges og plejes, så jagthunden lærer og forstår, hvad der forventes af den, og kan levere det, hver gang det påkræves.

I Danmarks Jægerforbund er det her, vores tilgang til hundetræning tager sit afsæt. Med grundtanken om træning på hundens præmisser arbejder vi for at sikre veluddannede jagthunde uanset race og type. Vi skelner heller ikke til, om en jagthund er stambogsført eller ej. Alle er velkomne.

Uanset hvor du og din hund er i jeres fælles udvikling, finder du både træningstilbud og prøver i jægerforbundet, der matcher dine behov og ønsker. Du møder veluddannede instruktører, der sikrer både dig og din jagthunds fortsatte udvikling. Når I er klar til det, kan I teste jeres færdigheder til relevante prøver.

Bag om træning på hundens præmisser

Danmarks Jægerforbunds hundestrategi blev vedtaget i 2019. Med fokus på bredden i

hundearbejdet brød strategien med en årelang tradition i jagthundeverdenen, og beslutningen gav da også anledning til nogen negativ debat blandt visse hundeejere. Det var forventet, men set i bagklogskabens klare lys kunne noget af kritikken måske have været undgået,

hvis der havde været endnu mere fokus på at fortælle om bevæggrundene for den nye retning. Men som i al træning lærer den kloge af sine fejl.

Derfor er hundearbejdet i Danmarks Jægerforbund nu et godt sted. Der sker et stort arbejde i de udvalg og arbejdsgrupper, der arbejder med at nyudvikle træningsforløb, instruktøruddannelser, prøver, dommeruddannelser osv.

Der er også konstruktive dialoger og samarbejder med specialklubber og andre organisationer, hvilket styrker det overordnede hundearbejde i Danmark yderligere.

Hvornår starter vi?

Svaret er nu. Med dette tema belyser vi nedslag i dit liv som jæger med en veluddannet jagthund. Du finder gode råd, inspiration og viden, uanset om du er ny hundeejer eller erfaren hundefører.

Går du netop nu i overvejelser om at købe din næste hvalp, er hovedet fyldt med spørgsmål. Hvilken race skal det være, hvilket temperament vil jeg gerne have, hvilke behov skal hunden opfylde, og hvordan vil den passe ind i familien? I artiklen "Det ubrydelige venskab - jægeren og jagthunden" er der hjælp at hente til svarene.

Når du så har truffet valget og er klar til at begynde hundetræningen, vil jeg anbefale, at du finder en jagtforening, der tilbyder præcis den rette træning for din jagthund. Jeg glæder mig her over de eksempler på jagtforeninger, der er portrætteret på de kommende sider: Slingerup Jagtforening, der har stor succes med hundetræning, og Kronjyllands Jagtforening, der er specialister i træningen for de gravsøgende hunde og deres ejere.

Hvis du er en af de mange jægere, der beriges af det daglige samvær og samarbejde med din jagthund, vil du sikkert søge flere specialiserede træningstilbud og oplevelser. Her er der inspiration at finde i artiklen "Tests, prøver, uddannelse og efteruddannelse i DJ."

Den sidste artikel i temaet ser på en af hundens opgaver på jagt - at finde nedlagt vildt. Artiklen "Træn jagthunden til at finde skudsted" har det vigtige budskab: Gør det rigtigt eller lad helt være. Det er en kontant udmelding, men som jæger er det også vigtigt at kende sin hunds begrænsninger. Det er ikke et udtryk for svaghed, men for klogskab.

Med disse ord vil jeg ønske både hundeførere og hunde knæk og bræk. ♦

Det ubrydelige venskab - jægeren og jagthunden

Hvem var det, der sagde, at man kan kritisere en jægers børn og ægtefælle, men aldrig - aldrig nogensinde - hans hund? Det er jo nok at stramme den en anelse, eller er det? For sommetider kan det føles, som om jæger og hund smelter sammen til én identitet, to alen af ét stykke. Så meget desto vigtigere må det være at vælge rigtigt, når jagten på hvalpen går ind.

Historien om jægeren og jagthunden begynder selvfølgelig med, at der slet ikke er nogen hund. For først er der en hel masse overvejelser og beslutninger, man skal igennem. Der er ingen vej udenom, hvis projektet skal lykkes. I denne artikel vil vi kort komme ind på det vigtigste, men der er slet ikke plads nok til for alvor at komme i dybden med emnet.

Vær derfor opmærksom på, at du aldrig kan forberede dig for meget, før du beslutter dig for valg af hvalp, race og opdrætter. Tag dig god tid, vær kritisk, og søg så meget viden, du kan. Fra hundefolk, bøger, blade og selvfølgelig seriøse fora på internettet. Kort sagt: Gør dit hjemmearbejde, og gør det grundigt.

For det er et stort ansvar at anskaffe sig en hund, og beslutningen skal holde mange år ud i fremtiden.

Har du tid og lyst - i medgang og i modgang?

Jagthunderacerne er fremavlet igennem generationer til forskellige jagtlige formål, og nogle racer er mere specialiserede end andre. Dette skal du have med i dine overvejelser. Det er vigtigt, at den race, du vælger, passer til netop dine behov. Her tænkes især på de jagtmuligheder, du har, og den jagtform, du ønsker at anvende hunden til.

En jagthund kræver daglig omsorg, så du skal gøre dig klart, at hunden skal fodres, vandes, luftes, klappes, og i det hele taget skal den være en del af din familie hver eneste dag. Kort sagt: præcis som alle andre hunde. Den skal have mulighed for meningsfulde aktiviteter i overensstemmelse med dens natur, og den skal have mulighed for at blive fysisk og psykisk træt. Og så har hunden krav på et ordentligt sted at være, både i dagtimerne og om natten, og den skal have kontakt med mennesker i mange timer hver dag. Endelig har hunden krav på at blive uddannet, så den ikke er en plage for sig selv og omgivelserne.

Jagthundehvalpen er præcis som alle andre hvalpe. Den kræver masser af omsorg, meningsfulde aktiviteter og retten til at være en del af familien. Og så har den krav på at blive uddannet, både for hundens og for din skyld.

Kan du honorere disse krav? Det er dig, der har ansvaret, døgnet rundt. Er du bekymret for, om hunden vil blive en klods om benet på dig og din familie, så er det nok bedre at lade være.

Stående, stødende eller appporterende

Gennem generationers avlsarbejde har de enkelte hunderacer udviklet hvert sit speciale, som vi kan drage fordel af. Alle jægere og hundefolk har ansvar for og pligt til ikke at ødelægge dette. Hunderacernes forskellige specialer skal respekteres.

Når jægere taler om jagthunde, er det som oftest typerne stående, stødende og appporterende racer, som er i tankerne. Altså racer som ruhåret hønsehund, springer spaniel og labrador for at nævne de mest almindelige af de tre typer. Gravsøgende hunde, støvende hunde og eftersøgningshunde er naturligvis også jagthunde. Men selvom man ofte ser f.eks. terriere, som appporterer godt fra både land og vand, er det

Anskaffelse af hvalp

Scan QR-koden, eller benyt linket, og hør udsendelsen om anskaffelse af hvalp i vores podcastserie om jagthunden:

kortlink.dk/2mqq7

Overvejelserne

Scan QR-koden, eller benyt linket, og læs meget mere om overvejelserne i forbindelse med anskaffelse af jagthund på Danmarks Jægerforbunds hjemmeside.

kortlink.dk/2n8a8

Retningslinjer

I Danmarks Jægerforbund har vi udarbejdet nogle etiske retningslinjer for træning og håndtering af hund, som kan være gode at have med i sine overvejelser, inden man anskaffer sig en jagthund. Læs dem ved at scanne QR-koden eller benytte linket.

kortlink.dk/2n8a9

alligevel de tre førstnævnte typer, der refereres til, når der diskuteres jagthunde i bred almindelighed. De stående, stødende og appporterende hunde har hvert sit arbejdsområde. Fælles for dem er, at de skal kunne hente vildtet. Altså appportere.

Det vanskelige valg af hvalp

For at sikre sig, at hvalpen er i orden, er det afgørende, at forældrehundene og deres forfædre er gode jagthunde. Derfor bør du, hvis det er muligt, se og opleve forældrehundene på jagt, i deres hjem, i bilen, sammen med børn osv. samt observere, om deres sundhed er i orden. Indsigt i forældrehundene er måske det allervigtigste parameter, når du skal vælge hvalp.

Vælger du en hvalp fra forældrehunde, som har bevist deres jagtlige kunnen, har du således det bedste grundlag for at få en god jagthund. Men selvom du vælger en hvalp fra forældrehunde, som er dygtige, får du ikke automatisk en god hund. Forstår du at udnytte de medfødte forudsætninger, er grundlaget for at få en god jagthund til gengæld til stede.

Og så opstår spørgsmålet: han eller tæve? Valget af køn beror ofte mere på hundekøberens temperament end på faktuelle brugsmæssige forskelle. Nogle hundeførere arbejder bare bedst med tæver, mens andre foretrækker hanner. Skal man generalisere lidt, kan hanner ofte være mere ligetil og ukomplicerede – måske lidt flegmatiske.

Undertiden kan de virke ubekymrede og med masser af gåpåmod – lidt drengede. Tæver kan være lidt mere komplicerede, egenrådige, måske endda mere snedige, og derfor kan de være svære at tolke.

Det omhyggelige valg af opdrætter

Der findes både meget ansvarsfulde og seriøse opdrættere – og desværre også plattenslagere. Det ved de fleste vist. Derfor bør du altid bede opdrætteren om referencer fra tidligere hvalpekøbere. Besøg flere opdrættere, så du selv danner dig et indtryk af, hvilke kvaliteter du sætter pris på. Under besøgene kan du skabe en tillidsafkodning af den enkelte opdrætter. Troværdigheden og seriositeten hos opdrættere kan nemlig ofte vise sig at være den altafgørende faktor for, om hvalpen er i orden.

Den ansvarsfulde og seriøse opdrætter vil ofte give dig råd, som er værd at lytte til. F.eks. i forhold til hvilken hvalp i kullet du bør vælge. Så lyt nøje til opdrætteren, som jo har observeret hvalpene grundigt, og som er den, der kender dem bedst. Råd fra opdrætteren bør altid være en del af dit beslutningsgrundlag.

Der findes ingen facitliste for det rigtige hvalpekøb, men her er et par gode huskeregler: Sæt dig godt og grundigt ind i racernes forskellighed og forcer. Gode hvalpe er ofte dyre. Der er dog ikke nødvendigvis sammenhæng mellem en høj pris og en god hvalp. Uanset de racespecifikke forskelle kræver det tid at uddanne en god og effektiv jagthund. Det er derfor, det er så vigtigt, at du træffer det rigtige valg i forhold til jagt, tid og familien.

Men så får du til gengæld også verdens bedste jagtkammerat. Knæk & bræk! ♦

- Det er oplagt at gå i en jagtforening!

Med positiv indlæring og en legende tilgang til træningen har hundeforholdningen i Slingerup Jagtforening skaffet mange nye medlemmer. Hundeejere, der ikke går på jagt, fylder godt på foreningens hold.

Seks gange om året var der træning i Slingerup Jagtforening, da Michel Worm for fem år siden startede som formand for hundevalget.

- Hvis jeg skal bestemme, skal vi have hundetræning hele året, sagde han dengang, og siden har træningen grebet meget om sig. Flere instruktører er kommet til, og historien om hundeforholdningen spredt sig som ringe i vandet og tiltrækker også mange hundeejere

udenfor jagtverdenen. De vil gerne have grundlydighed og stimulere deres hundes jagtinstinkter.

Da Jæger kiggede forbi til træning en onsdag aften, var det derfor ikke kun jagthunde, der løb rundt på græsset eller sad forventningsfulde ved deres førers side. Omkring det hyggelige naturområde ved skydebanen og jagtforening-ens klubhus havde en bred vifte af racer fuldt fokus på træningen - og på de lom-

mer i ejerens hundevest, hvor godbidderne befandt sig.

Positiv træning

- Vi laver positiv hundetræning. Hvis hunden kan lide at være sammen med dig, får du nogle helt andre resultater, siger Michael Worm og fortæller, hvordan en hund, der

- Mit mål er, at alle skal have noget med hjem fra træningen, og at vi alle sammen skal have grinet, siger Helle Fischer.

er glad for at være sammen med sin ejer, ikke behøver at være i snor og er lettere at kalde til sig. Den har også mindre tendens til at knald-apportere:

- Når den rejser et stykke vildt, følger den det, fordi det er en del af dens instinkt - men kun kortvarigt. Den er nemmere at kalde ind, for det er dig, den gerne vil være sammen med.

Når hundefolk har været med på jagt og set Micheal Worms hunde i aktion, har samarbejdet mellem hund og ejer været en øjenåbner, og flere runder nu rundt med en pose godbidder og taler pænt til deres hund:

- Andre kigger stadig lidt skævt til de mange godbidder, men de er kun nødvendige i starten. Når hunden kan lide at være sammen med dig, er de ikke vigtige.

Skideballe eller ros?

- Vi vil ikke have, at folk råber og skriger ude på anlægget. Hvis hunden gør noget forkert, er det ikke med vilje, men fordi opgaven er for svær, eller hunden ikke har forstået den ordentligt. Der skal man ikke skælde ud, men tålmodigt lave øvelsen om og prøve igen, siger hundevalgsformanden, der plejer retorisk at spørge folk, der hæver stemmen over for deres hund:

- Hvad vil du helst selv hjem til? Skideballe eller ros?

På holdene går både hårde og bløde hunde, forklarer han. Hvis ejerne til de hårde hunde står og råber og skriger, får den bløde hund ved siden af måske ødelagt træningen.

Ikke kun for jagthunde

En del af de hunde, der kommer fra hjem uden tilknytning til jagt, er ikke racerene. Nogle har måske følt sig mindre velkomne i specialklubberne, men i jagtforeningen bliver de taget godt imod.

- Alle hunde har glæde af kontaktøvelser og socialisering med andre hunde. Vi har virkelig mange forskellige racer, derfor er træningen baseret på, at alle skal kunne være med. Det er overhovedet ikke kun for jægere - tværtimod, fortæller Michael Worm.

- Vi giver nogle redskaber til, hvordan man kan lave positiv indlæring. Både med godbidder og andre former for belønning, som f.eks. bolde eller dummier. Og så siger jeg altid til kursisterne: Når I kommer hjem fra arbejde, så smid alt, hvad I har i hænderne, og kast jer ned på gulvet til jeres hund. Det er det tidspunkt, hvor hunden higer allermost efter jeres selskab. Det gør, at hunden synes, du er den bedste i verden, og I knytter endnu stærkere bånd.

Weekendseminar

Som noget nyt havde Slangerup Jagtforening i foråret et weekendseminar, hvor instruktører udefra forklarede om empowerment indenfor

Annette Østby havde måske en fordom om, at træningen i en jagtforening var hård. Men det viste sig at være omvendt.

hundetræning: samarbejdet med hunden og om, hvordan man styrker det. En anden instruktør fortalte om hundefitness som forebyggelse af skader.

- Deltagerne lærte en masse om samarbejde, positiv indlæring og træning, som alle hundeejere kan bruge. Seminaret var en kæmpesucces, som vi gentager igen næste år.

Ikkejægerne er et positivt bidrag

I et hjørne af træningsanlægget er Helle Fischer ved at instruere aftenens hold af unghunde. Stemningen er afslappet og fuld af positiv energi. Ikke mindst blandt hundene, der foruden retrievere består af en Jack Russell terrier, en labradoodle, en frengle og en havaneser! Helle har fuld opmærksomhed og taler roligt og kompetent. Med mere end 30 år som hundetræner er hun en erfaren dame, der har været omkring både Gravhundeklubben og Dansk

Retrieverklub, før hun endte i Danmarks Jægerforbund. Til træningen kommer både jægere og ikkejægere - og dem, der er midtmellem: Folk, der deltager på jagt for hundearbejdet, men ikke har interesse for at nedlægge vildt. Ikkejægerne er et positivt bidrag til mangfoldigheden i foreningen såvel som til det sociale, fortæller Helle Fischer.

- Både hundene og deres ejere lærer, at der er mange slags hunde: Der er store og små, nogle med en masse pels, og andre uden. Nogle opfører sig måske helt anderledes, end de andre hunde er vant til at se. Læren er, at selvom de er ▶

- Hvis vi ikke aktiverer en hund, der er så præget på jagt, så får vi en hund, der "hænger på væggen", mener Sanne Gram-Nielsen.

► anderledes, kan de sagtens være søde, rare og dygtige.

- De bliver også inspireret af at kigge på hinanden. Nogle hunde har måske ikke lyst til at tage noget uldent i munden, men når de andre gør det, ser det måske alligevel meget sjovt ud. De spejler sig i hinanden og lærer - både det gode og det dårlige, lyder det med et grin fra Helle Fischer.

- Så snart der er en, der er lidt fræk og laver ballade, så har vi en fest. Det er meget givende at være instruktør - ellers gjorde jeg det ikke!

Alle skal have grinet

- Hundes og menneskers hjerner er egentlig ret ens. Det er bare os mennesker, der skal forstå, at det er en som os selv, vi har mellem hænderne, siger Helle Fischer.

Også små praktiske ting kan blive vendt og løst på en træningsaften. Det kan være hunde, der ikke kan lide at være alene hjemme eller måske ikke bryder sig om andre hunde, forklarer Helle Fischer, der elsker samspillet mellem hund og fører:

- Mit mål er, at alle skal have noget med hjem

fra træningen, og at vi alle sammen skal have grinet.

Træner mennesker

Da øvelserne skal trænes derhjemme, er meget af instruktionen rettet mod hundenes ejere:

- Det er egentlig førerne, vi træner. Det kan nogle gange være en udfordring, for nogle er ikke vant til at få besked om, at nu skal de høre efter! Samtidig skal de lære at læse hunden, og det er svært. Hunde sender så mange signaler, at vi mennesker slet ikke kan være med. Når man i en trænings- eller jagtsituation kun ser hunden bagfra, opfanger man ikke de små tegn, hvor ørerne måske lige vender eller andet. Det er pokkers svært, men det er også det, der gør det spændende, siger Helle Fischer.

Nedbryder racisme

Annette Østbjerg og den brune labrador Elliot er en af deltagerne på Helle Fischers hvalpehold. Hun er ikke jæger, og at træne i en jagtforening er nyt for hende. Måske havde hun en fordom om, at det var meget hård træning:

- Men det er snarere modsat. Det er virkelig god og positiv træning. Og dygtige instruktører, siger hun med glød i stemmen.

Hun, Elliot og de andre deltagere startede samtidig på hvalpeholdet hos Helle, da hundene var helt små. De er på tredje slot nu, så hundene er vokset op og har udviklet sig sammen.

- Det har været sjovt! Jeg går på hold med en Jack Russell terrier og labradoodle. Man kommer tæt på de andre hunderacer, hvor der andre steder måske kan være lidt racisme mellem racerne. Det nedbryder man i jagtforeningerne, samtidig med at der er et godt socialt miljø, med tid til en snak og en vand bagefter. Det er en fin treenighed mellem kompetencer, højt til loftet

- Hvis hunden gør noget forkert, er det ikke med vilje, men fordi opgaven er for svær.

og hyggelige rammer, siger Annette Østbjerg og understreger, at fagligheden er virkelig høj.

- Det er god træning. Jeg har ikke oplevet, at Helle syntes, at nogen af hundene var umulige. Det er kun førerne, der har fået lidt skældud, så det er meget kompetent, siger hun med et smil.

Lavet til at gå på jagt

Heller ikke Sanne Gram-Nielsen, der på et andet hold træner med toller Storm, er jæger. Men som ejer af en jagthund synes hun, at det er mest rigtigt at træne i en jagtforening.

- Hunden er lavet til at gå på jagt, og i foreningen kan man træne en masse ting, hvor man aktiverer den side. Det synes jeg er skægt.

- Det handler om at få hundene til at fungere bedst muligt - ikke mindst mentalt, mener hun.

- Hvis vi ikke aktiverer en hund, der er så præget på jagt, så får vi en hund, der "hænger på væggen", siger hun med henvisning til, at en Nova Scotia toller nok er kendt for at være en sød og dejlig familiehund, men også for at have et stort aktivitetsbehov.

- Den har lidt DAMP i sig, og det skal man være opmærksom på.

Hunden vil rigtig gerne

Sanne Gram-Nielsen arbejder som dyrlæge ved DTU, hvor hun beskæftiger sig med dyrs adfærd.

- Der er kun én dyreart, der gider at samarbejde med os, og det er hunden. Og den vil rigtig, rigtig gerne! Den har behov for sin "flok", og det er menneskene. Det samarbejde fascinerer mig, og derfor går jeg i en jagtforening.

Hun bor selv i Slingerup og lægger vægt på, at hun kan træne i nærheden.

- Det giver momentum at komme en gang om ugen, før vi tager hjem og over på det, vi har lært. Man kunne også gå i en schæferhundeklub eller DKK, men når man har en jagthund, er det oplagt at gå i en jagtforening. ♦

SAKO

ÅRETS
JÆGERS
NYHED

REBORN

SAKO 90
HUNTERÅrets riffel
nyhed 2023

20.699,-

Alle priser er vej!

SAKO
DANMARK

FIND FORHANDLER PÅ: WWW.SAKODANMARK.DK

Hvor der er en vilje

Kronjyllands Jagtforening er kommet langt i forhold til at knække koden for, hvordan man bedst organiserer træningen for de gravsøgende hunde og deres ejere.

Da gravtræningen med levende ræv af dyreværnsmæssige årsager blev forbudt i Danmark fra 2017 efter anbefaling fra Dyreetisk Råd, var der mange gravjægere, der næsten opgav ævred, men hvor der er en vilje, er der som bekendt en vej. Kronjyllands Jagtforening, der i 2012 havde etableret et gravtræningsanlæg (dengang med levende ræve), var ikke sen til at tænke nyt. Alligevel skulle der gå nogle år, før man i august 2021 kunne indvi det nye gravtræningsanlæg med en førstegenerations mekanisk ræv fra Everfox. Anlægget i Assentoft udenfor Randers ligger i øvrigt på skydebanens område, som ejes af foreningen.

Frivilligt arbejde og sponsorer

Peter Kaae Schmidt, der er formand for foreningens hundeudvalg og uddannet hundeeinstruktør fra DJ, fortæller, at da kravene til banen først lå fast, var det en kort proces at få den lavet. En lokal entreprenør hjalp med at fjerne den gamle bane, som var nedgravet. Medlemmerne lagde selv fliser ud til banen, og en lokal tømrer sponserede de vandtætte plader til anlægget. Det praktiske, frivillige arbejde blev således udført af medlemmerne, og efterfølgende justeringer er siden blevet lavet af instruktørerne fra gravtræningen.

Manglende viden og modstand

Erfaringerne har været særdeles gode. Peter fortæller:

– Min oplevelse er, at de, der kommer, er glade for rammerne, træningen, instruktørerne – og de kommer igen (Jægers udsendte talte på årets sidste træningsaften med både kvinder og mænd, jægere såvel som ikkejægere, der var kørt fra både Grenaa og Holstebro for at træne deres hunde i anlægget). Anlægget har været bedre besøgt, end da vi havde træning med levende ræv, men jeg mener også, vi er

blevet bedre til at komme ud med det. Der burde komme langt flere, men jeg tror, at der er en mangel på viden om, at man kan træne, manglende forståelse for, hvordan det foregår, om det virker, og så er der en vis modstand fra dem, der gerne så træning på levende ræv genindført. Så jo mere det kommer frem, hvor jægerne ser det, og jo mere vi viser, at det rent faktisk er god træning, jo bedre.

I Kronjyllands Jagtforening startede man med to ikkeuddannede instruktører.

”

De fleste hunde vil gerne arbejde med den mekaniske ræv, det giver gode muligheder for at træne hunden

Alle kan søge

Den mekaniske ræv er ifølge Ove Dam Hede-gaard støttet/bevilget via en beslutning i HB.

Alle jagtforeninger kan ansøge om penge i DJ-puljen til anlæg af et Everfox-anlæg.

I dag har man tre uddannede instruktører (en kvinde og to mænd) med DJ-uddannelsen i bagagen.

Samarbejde

– Det er superfint, at DJ med hundekonsulent Ove Dam Hedegaard i front har lavet en erfagruppe og skriver noget om det i Jæger og på DJ's hjemmeside, mener Peter.

– Skulle jeg give et par råd til foreningerne, så skulle det være, at man skal være klar over, at det kan tage lang tid at løbe det i gang. Der skal være dedikerede instruktører og en foreningsledelse, som er indforstået med, at det ikke nødvendigvis giver noget plus på ▶

Det lille klistermærke, der sidder på Everfox-anlægget, markerer, at anlægget bestemt også kan bruges til træning på mårhund.

Forsikring til et trygt hundeliv

Hos Tryg får du, som medlem af Danmarks Jægerforbund, ekstra rabat på din hundeforsikring og mulighed for at tilkøbe Jagtuanvendelighed, som giver erstatning, hvis din hund ikke længere kan bruges til jagt.

Udvidet Livdækning
Derudover har du en helt særlig fordel på din hunds Livdækning. Ved dækningsberettiget dødsfald eller aflivning, erstatter vi udgifter brugt på træning og kurser igennem Danmarks Jægerforbund.

Ring til Tryg på 70 33 25 25 eller scan QR koden og få et tilbud på dine forsikringer.

Få et tilbud på forsikringer her

Her kan du træne

Projekt Bevar Gravjagten i Danmark blev startet af Danmarks Jægerforbund i 2016, og i dag har ni jagtforeninger fået bevilliget en mekanisk ræv.

Ud af disse ni er i skrivende stund syv allerede aktive.

Du finder dem her:

Haslev-Faxe Jagtforening
 Nordfyns Jagtforening
 Hjallerup Jagtforening
 Tiset Jagtforening
 Kronjyllands Jagtforening
 Sunds Jagtforening
 Aarsegnens Jagtforening

De resterende anlæg, der er undervejs, vil blive etableret hos:

Ringkøbing Jægerforbund
 Rårup Jagtforening

Derudover råder Danmarks Jægerforbund over et mobilt anlæg, som bl.a. bruges til uddannelse af instruktører, på messer mv.

Film om anlægget

Vi har lavet en lille stemningsfilm om Everfox-anlægget i Assentoft, som illustrerer, hvordan den mekaniske ræv fungerer i praksis.

Se den ved at scanne QR-koden, eller benyt linket.

kortlink.dk/2n8bq

Gravtræningsinstruktørerne Kristian Holmes og John Thomasen arbejder med en hund inde i Everfox-anlægget. Med deres stemmer og ved at kradsse på gangene og kamrene opdigner de hunden til at lære at presse ræven.

► den korte bane. Der er sikkert også grænser for, hvor tæt det giver mening at etablere anlæggene, så måske er det en bedre ide at arbejde sammen med dem, der allerede er der, f.eks. ved at arrangere fælleskørsel til træning eller aftale særtræninger for omkringliggende foreninger.

Ræven skal pumpes ud

En af dem, der har haft stor fornøjelse af træningen på den mekaniske ræv, er Morten Brok fra Auning, der fortæller, at han slet ikke er i tvivl om, at den mekaniske ræv er bedre end en levende.

– Mange hunde tænder helt af, når de sidder foran en levende ræv. I værste fald kan det betyde, at de bliver så ophidsede, at de hellere vil slås med ræven end jage den ud. Med træningen på den mekaniske ræv lærer hunden – godt hjulpet af instruktørens systematiske indsats – på strategisk vis at ”pumpe” ræven ud, hvilket både er mere etisk og mere effek-

tivt. En ikke væsentlig bieffekt af den optimale gravtræning er, at der nok er basis for at påstå, at der fremover vil dø færre gravsøgende hunde under gravjagt og blive mindre brug for at grave sin hund ud af en naturgrav.

Hunden skal være klar

En af Kronjyllands hundetrænere, Kristian Holmes, er helt enig og tilføjer.

– Hundetrænere har helt kontrol over, hvad vi udsætter hunden for. Viser en unghund i begyndelsen ikke interesse for ræven, ”leger” vi interessen ind i den ved små, veldoserede ”fif” bestående af lyde, der skaber opmærksomhed, opmuntrende tilråb m.m. Ingen hunde presses til noget, de ikke er klar til! Drejer det sig om en hund, der næsten er for ivrig, kan vi ved at åbne og lukke for indgangene, ved at forkorte træningsmængden og -frekvensen m.m. arbejde på at lære den at dosere sin energi på den bedst mulige måde.

Udvikling og forbedring

På spørgsmålet, om det hele virker, svarer Peter:

– Det viser sig, at de fleste hunde gerne vil arbejde med den mekaniske ræv, og at det giver gode muligheder for at træne hunden, så den både lærer at arbejde med udsmidning og ræv og samarbejde med føreren. Det er jo det, der er formålet. Vi skal have gode hunde, der kan løse en opgave under jorden, hvis vi fortsat skal kunne bevare forsvarlig gravjagt. I øvrigt arbejder vi hele tiden på at udvikle og forbedre både anlægget og træningen, så man kan med sindsro tage sin gravgående hund med til træning i Assentoft. ♦

Rikke Iversen fra Grenaa med sin toårige Jack Russel terrier, Konrad, har kørt mange gange til Assentoft for at træne sin hund.

REBORN

**SAKO 90
ADVENTURE**

Årets riffel
nyhed 2023

26.999,-

SAKO
DANMARK

Uddan dig selv og din hund i den lokale jagtforening – der er så mange muligheder

Tests, prøver, uddannelse og efteruddannelse. Hvert år lærer tusindvis af dygtige hunde – og hundeførere – kunsten at gå på jagt efter forskrifterne i jagt- og vildtforvaltningslovens krav om egnede apporterende jagthunde. Det sker alt sammen ude i jagtforeninger, hver og én drevet frem af frivillige kræfter. Men for ildsjælene er der meget mere at komme efter, hvis du har mod på det.

Vi kan have haft hund det meste af livet og kan have opdraget den ene hvalp efter den anden. Nogle af os kan vel mene, at ingen skal komme her og fortælle os noget. Vi ved det hele. Vi er erfarne hundeejere. Men ved du hvad? Det er aldrig for sent at lære nyt. Aldrig for sent at blive endnu bedre.

For det er jo ikke bare hunden, der skal uddannes. Faktisk kan man sige, at det snarere er dig og mig, hundeførerne, der har brug for at lære, hvordan vi kommunikerer korrekt med hunden. For hunden er jo klog nok, den kan bare hverken tale eller forstå lange, snørklede sætninger.

Hverken på dansk eller kaudervælsk

Kun to mennesker har kunnet tale med dyrene – den ene var Tarzan og den anden Dr. Dolittle. Og surprise: Ingen af dem findes i virkeligheden. Til gengæld er der så uendelig meget andet, hunden forstår. Præcise signaler såsom fløjt, kropssprog mv. Når bare vi ved, hvordan man gør. Og hvordan lærer vi så det, og ikke mindst hvor? Svaret lyder: i en af de cirka 400 jagtforeninger i Danmark, som tilbyder hundetræning.

De råder over instruktørerne og dommerne, og de afholder de tests og prøver, der skal til.

Derude, på plænen bag det lokale klubhus, hvor jægerne måske mødes omkring bålet til parole og en røverhistorie før og efter sæsonens jagter, sker miraklerne. Det er derude, vi for alvor lærer metoder og principper at kende. Og dem, der hjælper os, er de veluddannede instruktører, som via positiv indlæring og tålmodighed viser os og vores hundeven vejen via træning og – når tiden er moden – nøje gennemtænkte tests og prøver.

Jægerforbundet favner alle

Danmarks Jægerforbund vil gerne favne alle medlemmer med en jagthund, og dem er der mange af. Faktisk ved vi, at hele 57 procent af vores medlemmer har én eller flere hunde, og at der går anslået minimum 20.000 kursister gennem jagtforeningerne årligt. Det sker kun, fordi det fungerer. I Danmark findes der over en halv million hunde, hvoraf cirka hver femte er en jagthund. Men alle hundene – jagthunde eller ej – bør trænes alt efter behov, og deres ejere ligeså.

Det er universalopskriften på den gode hundefortælling.

Det, at Danmarks Jægerforbund ønsker at favne alle, afspejler sig i de tests og prøver, der

På tværs af landet har vi cirka 400 jagtforeninger, der tilbyder kompetent og ansvarlig hundetræning til både hund og hundefører. Jagtforeningerne råder over uddannede instruktører og dommere, og de afholder de tests og prøver, der skal til.

tema KONKURRENCE

I årets sidste udgave har du mulighed for at vinde en fantastisk præmie fra en af vores samarbejdspartnere. Svarene kan du finde i temsiderne, på vores hjemmeside eller i vores app, Jæger.

I december har du mulighed for at vinde →

Hvilket hjælpemiddel bruger jagthundeinstruktørerne for de gravsøgende racer, når de indlærer jagten på ræv hos hundene?

A: Levende mårhund

B: Mekanisk ræv

Vinderen udtrækkes ved lodtrækning blandt alle indsendte korrekte svar mandag d. 18. december kl. 9.00.

Sådan deltager du:

Det eneste, du skal gøre, er at besvare spørgsmålet og sende dit svar samt navn, adresse, telefonnummer og medlemsnummer til konkurrencer@jaegerne.dk senest 17. december 2023.

Vinderen udtrækkes mandag den 18. december og får direkte besked. Derudover offentliggøres vinderen på vores Facebook, Instagram og hjemmeside under "konkurrencer". Du skal være medlem af Danmarks Jægerforbund for at deltage i konkurrencen. Ansatte hos Danmarks Jægerforbund kan ikke deltage i konkurrencen.

Jagthundeinstruktør kursus

BESTÅENDE AF

Jagthundeinstruktør del 1, teoretisk del
Teoretisk kendskab til, hvordan hunden lærer, hundehjernens opbygning og hvilke læringsformer, der indgår i jagthundens uddannelse.

Jagthundeinstruktør del 2, faglig del
Her bliver du klædt på til at undervise og vejlede i jagtforeningerne. Ved uddannelsens afslutning kan du planlægge og gennemføre kurser for hundeførere med henblik på at gøre dem i stand til at uddanne en effektiv jagthund.

Formidlingskursus

Hvordan formidling, instruktion og praktisk indlæring skal planlægges og gennemføres. På kurserne arbejdes der med undervisning i praksis, så alle kursister prøver at undervise, modtage og give feedback

Samlet værdi kr. 5.500,-

Gavekortet er sponsoreret af

Tryg |

- benyttes derude. De har nemlig fokus på, at hundens uddannelse og afprøvning er tilpasset dens fysiske og mentale udvikling, samt kravet om en egnet apporтерende jagthund.

Tests eller prøver

Kort forklaret kan man sige, at det, der adskiller begreberne "tests" og "prøver," er, at mens tests nemt og uden administrativt besvær uden videre kan afholdes - f.eks. i forbindelse med træningsafslutning - er prøverne straks mere seriøse. Mens det er den uddannede instruktør, der vurderer deltagerne i en test, kræver prøven en uddannet og certificeret dommer. Til gengæld er prøveresultatet godkendt af Dansk Kennel Klub (DKK) og kan registreres i stambogen. Også i de tilfælde, hvor hunden er registreret hos Dansk Jagthunde Registrering (DJR). Omvendt vil testresultaterne ikke figurere nogen steder og kan f.eks. bruges som en ledetråd i hundens udvikling.

Danmarks Jægerforbund har udviklet i alt tre tests - nemlig Grundfærdighedstest 1 og 2 samt Apporteringstest med dummy. Jægerforbundet har også udviklet én apporтерingsprøve, der henvender sig til bredden af alle jagthundera- cer - nemlig DJ Jagthundeprøven. Derudover udbydes Apporтерingsprøven og Udvidet Ap- porteringsprøve, der begge har afsæt i de Fælles Markprøve Regler for stående jagthunde.

Alle prøverne dømmes som nævnt af en ud- dannet dommer og tilgodeser de kvalitetskrav, der stilles til jagthunde, så de opfylder lovens krav om at medbringe en egnet apporтерende hund på jagt.

Instruktører, forbundsinstruktører og dommere

Danmarks Jægerforbund uddanner hvert år et stort antal kompetente jagthundeinstruktører til gavn og glæde for jægerne og aktiviteterne ude i jagtforeningerne over hele landet.

For husk - som vi også har beskrevet i dette tema - at det ikke kun er jægere, der træner deres hund i den lokale jagtforening. Danskerne er vilde med hunde, og behovet for træning er stort. Lokal afmystificering af jagtens verden og gensidig respekt ligger lige til højrebænet.

Jagthundeinstruktører med tilknytning til Danmarks Jægerforbund har desuden mulighed for at blive efteruddannet. Uddannelserne vare- tages af jægerforbundets forbundsinstruktører, hvis primære funktion netop er at sikre efterud- dannelse, vidensdele, understøtte og erfarings- udveksle mellem de mange instruktører og ressourcepersoner, der til daglig yder en kæmpe frivillig indsats for at hjælpe de mange kursister, der træner jagthund i den lokale jagtforening.

Men selvfølgelig slutter det ikke her. Du kan som noget nyt uddanne dig til dommer - faktisk i hele to retninger, nemlig som dommer til apporтерings- prøverne og til naturtest i grav for gravsøgende hunde. Formålet med dommeruddannelserne er at sikre et fagligt godt niveau blandt dommerne samt det bedst mulige grundlag for afviklingen af hundepøver i Danmarks Jægerforbund.

Husk, at du kan læse meget mere om jæger- forbundets forskellige uddannelser indenfor hundeverdenen, på vores hjemmeside. Det er også her, du kan orientere dig om og tilmelde dig aktuelle kurser. ♦

kortlink.dk/2n886

Indlæring og uddannelse

Scan QR-koden, eller benyt linket, og hør udsendelsen om indlæring og uddannelse i vores pod- castserie om jagthunden.

kortlink.dk/2kr5r

Test og prøver

Læs meget mere om Danmarks Jægerforbunds tests og prøver via dette link, eller scan QR-koden.

57 pct. af medlemmerne i Danmarks Jægerforbund har én eller flere hunde. Jægerforbundet ønsker at favne dem alle sammen, uanset race.

Træn jagthunden til at finde skudsted

Når påskudt hjortevildt ikke umiddelbart ligger synligt forendt, er det vigtigt, at man som jæger kan vurdere skudstedet, og om der skal rekvireres en legitimeret schweisshund. Men du skal vide præcis, hvad du gør – ellers kan du gøre mere skade end gavn og ødelægge schweissbundens chancer for at opspore anskudt vildt.

Efterskudsarbejdet er en uhyre vigtig disciplin for ansvarlig udøvelse af jagt. Først og fremmest er det efter skudsarbejdet, der skal medvirke til at sikre, at vi ikke efterlader anskudt vildt efter jagt. Endelig skal det sikre, at vi får alt skudt vildt med hjem og dermed tager vare på den unikke råvare, som vildtet er. En veltrænet jagthund er et velegnet redskab i denne sammenhæng, og den skal bruges rigtigt. Hunden er nemlig uovertruffen til at finde skudstedet: det sted, hvor et stykke vildt stod, da der blev afgivet skud til det.

I de tilfælde hvor vildtet ikke umiddelbart ligger synligt forendt, skal skudstedet undersøges, så der kan træffes beslutning om, hvorvidt der skal rekvireres en legitimeret schweisshund, eller om dyret evt. kan findes med en almindelig jagthund.

Det er dog meget vigtigt at understrege, at den almindelige jagthund aldrig bør bruges til at eftersøge hjortevildt, medmindre der findes tydeligt tegn på, at det er ramt dødeligt. Det vil være lungeschweiss eller stykker af lunge. Den almindelige jagthund skal således alene bruges til at finde frem til skudstedet og først derefter – hvis der er tale om en kugle i hjerte/lungeregionen – til eftersøgning af vildtet.

I begge tilfælde skal hunden altid føres i rem.

Gør det rigtigt, eller lad helt være

Årsagen til, at hunden skal være i rem, er, at du ellers kan risikere, at hunden stikker af og jager eventuelt anskudt vildt op fra sårlejet uden at få fat i det. I det tilfælde bør du hurtigst muligt

tilkalde en legitimeret schweisshund, omend den følgende eftersøgning vil blive væsentligt vanskeligere, og chancen for at finde dyret reduceres betydeligt.

Den erfarne schweisshund vil nemlig have langt større chancen for at finde dyret, når det er dens egen opsporing, der får dyret til at rejse sig fra sårlejet. Den kan nu slippes til hetzen med det samme og dermed have langt bedre mulighed for at stille og/eller fange dyret. Er et stykke råvildt ramt i løb, og det rejses af en urutineret hund eller jægeren selv, er der 10 procent chance for at få dyret. Er det derimod en erfarne schweisshund, der eftersøger og kan hetze dyret, når det rejses fra første sårleje, er chancen forøget til 90 procent.

Vurdering af pyrschtegn

Når skudstedet er fundet, skal du som jæger vurdere stedet. Der er her nogle forholdsregler, der skal overholdes, og du bør træne jagthunden i denne specifikke opgave. Det er vigtigt at understrege, at selv erfarne jægere kan have svært ved at bedømme et skudsted, og er du det mindste i tvivl, skal du konsultere en legitimeret schweisshundefører. Hvis der ikke findes lungeschweiss, men f.eks. rørknogler, udefinerbare knogler, maveindhold, mange hår, tænder eller andre tegn på, at dyret ikke er dødeligt ramt, skal du altid rekvirere en legitimeret schweisshundefører.

Derfor: Husk altid at føre jagthunden i rem, når den skal finde frem til skudstedet. Fortsæt kun eftersøgningen, hvis der er tydelige tegn på, at dyret er dødeligt ramt.

Hør en podcast med gode råd til håndtering af skudstedet

kortlink.dk/2n9sv

Træning i at finde skudsted

Træning af jagthunden i at vurdere skudsted kan ske på følgende måde: Først og fremmest bør du benytte enhver lejlighed til at lade hunden undersøge et skudsted, så du kan lære at læse din hund, når der findes pyrschtegn på skudstedet. Det skal som nævnt altid ske med hunden i rem. Når hunden finder skudstedet, skal den have masser af ros. Er der sikre tegn på, at dyret ramt dødeligt, kan du som nævnt lade hunden finde det. Hunden skal roses, når den kommer frem til det forendte dyr. Efter nogle gange vil hunden forstå, at det handler om at finde skudstedet.

Og igen: Er du i tvivl om, hvor dyret er ramt, skal du ikke selv gå i gang med at lede, men overlade det til

en legitimeret schweisshundefører. Det er ikke unormalt, at selv waidskudte dyr ikke efterlader synlige tegn på at være ramt. For eksempel ses det ofte, at kronkalve sætter sig i sårleje allerede 150 meter fra skudstedet, mens voksne dyr ofte går længere, inden de sætter sig i sårlejet.

Træning i kontroleftersøg

For at bruge jagthunden til at vurdere skudsted skal den trænes i kontroleftersøg. Det vil sige, at der eftersøges uden egentlige tegn på en anskudning. Det er således en eftersøgning, som gennemføres blot for at være på den sikre side – altså en kontrol.

Træning i kontroleftersøg skal ske ved, at hunden afsøger et område med sikkert "forbi skud" og fært fra frisk hjortevildt. Det afgørende er, at hunden lærer at ignorere fod fra frisk hjortevildt i en grad, hvor den forstår kun at markere skudtegn – altså i de tilfælde, hvor dyret er ramt.

Det kan ske ved at observere et stykke hjortevildt, som efterfølgende jages bort. Så afgives et skud ned i jorden mod det sted, hvor dyret stod. Derefter lader du hunden afsøge området i rem, og begynder den at følge foden, siger du nej og

tager hunden af foden. Herved lærer hunden, at den ikke skal følge frisk fod, når den er i rem.

Det er ofte individuelt, hvordan hunden reagerer på såvel forbiskud som træf. Derfor skal det trænes ofte, så du lærer at aflæse hundens signaler på de to situationer.

Brug de legitimerede schweisshunde

En almindelig jagthund, der har bestået en sporprøve på 20 timers/400 meter eller mere, er ikke en schweisshund. Den har blot vist evner i at gå spor og vil ofte ikke kunne løse opgaver med vanskelige eftersøgninger. De fleste hunde i Schweissregistret begynder først for alvor at fungere, når de har nået et vist erfaringsniveau. Derfor skal vi huske at bruge schweisshundene i Schweissregistret, for jo mere de bliver brugt, jo bedre bliver de. Det er til fælles bedste, og vildtets tarv er ubetinget det vigtigste i den sammenhæng.

Hvert år foretager de legitimerede schweisshundeførere kontroleftersøgninger i de situationer, hvor der ikke kan findes tegn på, at dyret er ramt. I 25 procent af disse eftersøgninger finder hunden frem til dyret. Konklusionen er indlysende – tvivlen skal altid komme vildtet til gode! ♦

En veltrænet jagthund kan være et godt redskab til at finde skudstedet, så det kan vurderes om der skal rekvireres en schweisshund eller om dyret er ramt dødeligt og umiddelbart kan findes med jagthunden i rem.

Kun når der findes tydeligt lungsschweiss med lungestykker i, kan det anbefales at finde dyret med en almindelig jagthund i rem. Ved mindste usikkerhed om hvor dyret er ramt, skal der rekvireres en schweisshund.